

ESKALEAK

Dakigunez, eskale-egun askotxo dira Euskalerrian. Guztiotatik ugari ta entzute aundikoena Santa Agedaz egin oi dena dugu. Neska ta mutil, zar ta gazte, kalerik kale ta baserriz baserri dabilzkizu kantari. Zer pozgarriagorik!

Doiñu: «Aintzaldu daigUn...».

Aldatzik aldatz egunak goian
artu du bere arkua:
emen datorkit gazte taldea
yaukal dutela kantua,
Deun-Agate-ri eskein nairikan
bere bezpera lelua.
Neronek ere kantu ostean
bearko lasai eskua.

«Illun-abarrez zuen etxera
gatoz gu alai abesten,
baserri ontan abegi ona
dizugu denoi eskatzen.
Gazte taldeok aterik ate
oitura dugu berritzen,
t'euskaldunari zorion utsa
diogu pozik opatzen.

Ekandu danez ikusi dugu
alkate jauna goizean,
aren baimena emen daukagu
gaur ibilteko eskean.
Barne pozarren arnas berria
dizdiz begien ertzean,
kanta dezagun Deun-Agate-ren
jai-aurreko illuntzean.

Gazterik zion gure Agate-k
Jaunari eman bizitza;
munduko griña, aragi-deia
ezertako ezpalitza,
oiñaze biziz zaldun biurrak
suntsitu zion gorputza,
baiña Agate-k Jaunari zion
eskeiñi bere biotza.

Orain bagoaz, etxeko jauna,
bertso-kantaz zu goratzen;
barrua duzu urre gorritzko
dizugu pozik esaten:
seme-alaba, emazte lirain
eta zeuretzat nebarmen,
diru-apurraz zori betea
dizugu denok guratzen.

Eder zeruan dirdir izarra,
eder soroan goldea:
baserri ontan zu zara izar,
abaro eta jabea.
Goiko Jaun onak egin bait zaitu
gure erriantzat moldea,
zerroren esku bedi guretzat
zillar sosakin betea.

Lerden elizan aldare erdian
arri zurizko z,utoiña,
aren gaiñean beso zabalik
zeruko Ama Birjaiña;
umetxo begi-zuriz bildua,
zeru-biotzez egiña:
zure emazteak etxe onetan
dirudizu erregiña.

Pazko egunez jantziko ditu
sei gona bere soiñean,
zuri-nabarra azpikoa ta
gorri bizia gaiñean:
buruz asmotsu, eskuz maratza,
oso dalarik jasean,
etxe ardura eramateko
ez da beste bat aldean.

Bion frutuak ona jalgita,
bi mutil koxkor ta alaba.
Naizta aurrenik bion artean
izanik naiko ler-kaba,
azkenik bipil, izerdi aundiz
utziaz lanez karkaba,
egiña zagoz dirudizula
antzetuz lengo erkaba.

Etxe ontako muskil liraiñak
musua dute zuria,
matrail zabal —Mi pareko
guztizko dute gorria;
begiak bizi, ortzak irtetzen,
ago txiki ta guria,
goiz-urratzen fez izpi-jarioz
dula ezti-orrazia.

Etxeko andre dugu ementxe
ezpan ertzean par-antza:
muiño gaiñean lertu agiñik
bekusazute arantza,
beso zurian dakartzigula
lukainka korda aratza.
Ona eltzean bagenuen guk
zuen sari konfiantza.

Osto artean illun-abarrez
txoria dago kantari:
gure biotzok, idek ataka
goitiko esker onari.
Agur! , aurrena, aldendueran,
etxeke nausi jaunari,
eta jarraian barne-jauzika
etxeke andre denari».

